

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

הקל קול יעקב והידים ידי עשו (בראשית כז. כב)

בפרשתנו יש אפשרות רבה לעודד ולחזק את ילדנו תשב"ר ללימוד התורה שלהם, ע"י שנקריא ונסביר להם את המובא בספרים על פרשתנו ובעוד ספרים ווהאמת שיש עוד רבים אלא שאכמ"ל. על כן נצטט מלשונות המדרשים, וכך מובא ב'מדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל: ויגש יעקב אל יצחק. הקל קול יעקב והידים ידי עשו. אין יעקב שולט אלא בקול ואין עשו שולט אלא בידים. אמר ר' אבא בר כהנא לא עמדו פלוספינ באומות העולם כבלעם בן בעור וכאברמון הגדרי. נכנסו כל אומות העולם אצל אברמון הגדרי, אמרו לו, תאמר יכולין אנו להזדווג לאומה הזאת, אמר להן לכו חזרו על בתי כנסיות ובתי מדרשות שלהם אם מצאתם קול התינוקות מצפצפינ בקולם אין אתם יכולין להזדווג להם ואם לאו אתם יכולין להזדווג להם, שכך הבטיחן יצחק אביהן ואמר להן הקול קול יעקב, כל זמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות אין הידים ידי עשו. אמר ר' שמואל מאי דכתיב וצבא נתתן על התמיד בפשע (דניאל ח, יב), בפשעה שלתורה. ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה (שם). כל זמן שישראל משליכין דבר תורה לארץ מלכות הרשעה גוזרת ומצלחת. ואין אמת אלא תורה שנאמר אמת קנה ואל תמכור (משלי כג. כג). אמר ר' יודה בר פוי זנח ישראל טוב אויב ירדפו (הושע ג, ג), ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם (משלי ד, ב). וכן הוא אומר לכן כאכל קש לשון אש (ישעיה ה, כד). וכי יש לך קש אוכל אש והלא דרכה שלאש להיות אוכלת את הקש, אלא קש זה עשו שהוא משול בקש, דכתיב ובית עשו לקש (עובדיה א יח). לשון אש, זה ביתו של יעקב שהוא משול באש, דכתיב והיה בית יעקב אש (שם). וחשש להבה ירפה (ישעיה ה. כד). וחשש, זה עשו. להבה, זה ביתו של יוסף שהוא מלכה, דכתיב ובית יוסף להבה (עובדיה א יח). שרשם כמק יהיה (ישעיה שם), אלו האבות שהן שרשם של ישראל. ופרחם כאבק יעלה (שם). אלו השבטים שהן פרחיהן של ישראל. מפני מה, כי מאסו את תורת ה' צבאות (שם), זו תורה שבכתב. ואת אמרת קדוש ישראל נאצו (שם), זו תורה שבעל פה.

תאני ר' שמעון בן יוחאי, אם ראית עיירות נתלשות ממקומן בארץ ישראל דע שלא החזיקו בשכר סופרים ומשנים. ומה טעמיה, על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עובר. ויאמר ה' על עזבם את תורת (ירמיה ט, יא). וכן אתה מוצא באתו כשביקש להכעיס כלפי מעלה ולסלק השכינה מן העולם מה עשה, ביטל בתי כנסיות ובתי מדרשות. אמר בשלאמא אם אין גדיים אין תיישים, אם אין תיישים אין צאן. אם אין צאן אין רועה, אם אין רועה אין העולם. כך אמר אם אין קטנים אין גדולים, אם אין גדולים אין תלמידים. אם אין תלמידים אין חכמים, אם אין חכמים אין תורה. אם אין תורה אין בתי כנסיות ובתי מדרשות, אם אין בתי כנסיות ובתי מדרשות אין משרה שכינתו בעולם. מה עשה נעל בתי כנסיות ובתי מדרשות. הוא שהכתוב אומר צור תעודה חתום תורה בלמודי (ישעיה ח טו). כשראו הכל התחילו צוחקין וי. ר' גוריון אומר בומן שהצדיקים בדור הן נתפשין בעון הדור ובזמן שאין צדיקים בדור תינוקות שלבית רבן נתפשין על הדור, שנאמר אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים (שדה"ש א ח), אלו גדיים שמתמשכנין על הרועים. עכ"ל. והגמרא בשבת (דף קי"ט ע"ב) דורשת על הפסוק "אל תגעו במשיחין" (דברי הימים א' פרק ט"ז פסוק כ"ב) אלו תינוקות של בית רבן. והמהרש"א שם פירש שנקראו כן על שם גדולתן וחשיבותן, כדאמרינן "למשחה" לגדולה, וכדמסיק, משום שאין בהם הבל של חטא. ובמסכת כלה רבתי (פ"ב) "תנא, בכל יום מלאך יוצא מלפני הקב"ה לחבל את העולם ולהופכו לכמות שהיה. אלא כיון שהקב"ה מסתכל בתינוקות של בית רבן ובתלמידי חכמים שיושבים בבתי מדרשות, מיד נהפך כעסו לרחמים". עכ"ל. הקדים תינוקות של בית רבן לתלמידי חכמים.

ובמדרש רבה במדבר (פרשה ט' אות ז') "מהו 'מעל עולליה תקחו הדרי לעולם'. (מיכה פ"ב פסוק ט') לא היה לי בעולם 'הדר' אלא העוללים שנאמר בתהלים (פ"ח פסוק ג') 'מפי עוללים ויונקים יסדת עוז' ואני מתהדר בהם". ובמדרש רבה איכה (פרשה א' אות ל"ב ל"ג) דרשו על הפסוק "עולליה הלכו שבי לפני צר, ויצא מבית ציון כל הדרה" (איכה פ"א פסוק ה') אמר רבי יהודה, באו ראו כמה חביבין תינוקות לפני הקב"ה, גלתה סנהדרין ולא גלתה שכינה עמהם. גלו משמרות (כהונה) ולא גלתה שכינה עמהם. וכיון שגלו תינוקות, גלתה שכינה עמהם, שנאמר "עולליה הלכו שבי לפני צר" מיד "ויצא מבית ציון כל הדרה". ובזוהר הקדוש (פרשת בראשית דף א' ע"ב) מי מקיים את העולם וגורם לאבות שיתגלו, קול התינוקות שעוסקים בתורה. ובזכות אותם תינוקות העולם ניצל. (שמות דף ל"ט ע"א) והסוד של הבל תינוק נעשה קול ומתפשט בעולם, והם שומרי העולם ושומרי העיר.

יבורך מפי עליון, האישי היקר והצענו מהצפון, אשר לגו רחב כנחלי ארעון, ומשמה אנלדים ואנשים ותינוקות שלבית רבן, ה"ה אחד נחרי ה"ו. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה, ויראה כל זרעו עושה רצון שוכן שמיא בגריאות איתנה ונהורא מעליא, ויושפע משפע בריכה העליונה ברחמינות ובגשמינות בכל מילי דעלמא

מחידושי רבותינו

מוהר"ר שלום מנצורה זצוק"ל
בחיבורו הפדות והישועה עמ"א מאמר שלישי

טעם מדוע מתעכבת הגאולה

אין הגליות מתקבצות אלא בהיות ישראל לאחדים, ושלוש מתווך ביניהם.

הט אונך ושמע דברי חכמים וחדותם, ולבך תשית לדעתם. איתה באיכה רבתי, (פרק א') חד מאתינס [אתונה, עיר גדולה של חכמים ביוון] אתא לירושלם, אשכח חד מדוכא מטלקא, [מדוכה, כלי מאבן שהיה שבור] נסביב ואובליה גבי חייטא, אמר ליה: חייט לי הדין מדוכא תבירא, [תפור לי את המדוכה השבורה הזאת] אפיק ליה: איהו מלא קומציה חלא, [הושיט לו מלאו קומצו חול] אמר ליה: שזור לי חוטיין ואנא חייט לך. [שזור לי חוטיין מהחול ואתפור לך] וכתב על זה בעל יפה ענף וז"ל, שמעתי אומרים שכונתו לקנטרו על גלות ישראל, כי לא מצא להם תקוה כפי הטבע, והמשילם במדוכה שבורה, כי כן ישראל מדוכאים ומנוגעים, וכאלו אין תרופה לשברם. והחייט רמז לו, כי בהיות ישראל לאחדים בשלום יהיו נגאלים, ועל כן הוציא מלא קומצו חול שיטה לו חוטים ממנו, לרמוז שבהיות ישראל המשולים לחול נאחדים כחוטי התפירה, יחבוש ה' שברם, ע"כ. (מוסר מלכים דף ע"ג ע"ב).

מצאתי בהקדמת ספר עוללות אפרים, כי היה מבקש מה טעם לא נגאלו ישראל, והלא במצרים זכו ליגאל בשכר שתי מצות, דם פסח ודם מילה, וכאן כמה מצות מקיימים ועוסקים בתורה וגם בגמילות חסדים, ולא זכו ליגאל. ואחר שהיה מחזר בכרכים ובעיירות, וראה כמה חכמים מרביצי תורה, והיה מוסיף בעצמו תימה גדול, והא מצינו שאמר השם יתברך לכנסת ישראל כששאלה ממנו על מה היה עונש הגלות, ויאמר ה' על עזבם את תורתך, ואם כן הלא המה בעסק תורה ותפלה, ומה חרי האף הגדול הזה, שעדיין יושבים גולים בין שבעים אומות, מדוכים ומעונים בעירוס ובחוסר כל, דוים ושחופים, וכביכול השכח תנות אל חס ושלום, ושיחת רחמים גדולים שהן מדתו מעת שנברא העולם, וכאלו עזב ישראל חס ושלום, אשר לחרב לחרב, ואשר לשבי לשבי. עד אשר יאמרו אומות העולם, אין תקוה לישראל, כי מאסם אלדי אברהם יצחק ויעקב עד עולם חס ושלום.

ואחר חיפוש החכם, בגדול החל ובקטן כלה, וימצא הגירוע בקהלת ישראל בשלשה פנים משונים זה מזה, ולא ראי זה כראי זה. וזה לשונו מה שאני זוכר בקיצור, הנה נמצאו ישראל בשלוש כתות. אחת, העשירים, מרוב עשרם וקרבתם אל המלכות ואין עליהם שום יראה ופחד ויושבים בשקט, אינם חפצים בביאת הגואל, וחוששים שמא ירדו מגדולתם ומעלתם, על דרך עליונים למטה, ולפיכך אינם מתפללים על ביאת הגואל. הכת השנית, הם רשיעי ישראל המוסרים, יודעים שאם יבוא הגואל לא יזכו, מפני רשעם מה שהכעיסו השם והיו מוסרים ממון ישראל לאומות העולם, ולפיכך אינם מבקשים הגאולה.

והגדולה שבגדולות, הם התלמידי חכמים, אף על פי שהם עוסקים בתורה ויומם ולילה, מכל מקום יש ביניהם שנאה גדולה, ומראים אחד לחבירו אהבה לפנים. ואמר החכם, שראה והבין והעיד, שאחר שלומדים ונושאים ונותנים בהלכה, וכיון שכל אחד הולך והוא מגנה את חבירו ואומר אינו בקי בהלכה, וכן חבירו אומר כך. ובעת שהם לומדים, כל אחד רוצה לנצח חבירו, ואינם נוחים זה לזה. ואין לך מניעת גאולה יותר מזה. עד כאן מה שאני זוכר.

ולעניות דעתי עדיין יש כת רביעית, והם המון ישראל הנושאים עול הגלות, והם עמלים גם כן במלאכתם, ומפני רוב הטרדה אינם יכולים להתפלל על גלות השכינה. ולבסוף יש שכר להם מרובה, על שמקבלים עליהם עול הגלות ולא המירו כבודו יתברך באל אחר. ומאחר שכן, הוא הקב"ה מיסרם עד ששבים הכל בלב אחד והיו לאחדים זה עם זה בלב שלם, לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד, והיה ה' אחד ושמו אחד, במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

לרפואת צבי בן מארי יחיא יצחק שלום בשכחע"י

צורות ותמונות שאסור לעשותן או להשהותן

מתוך שעי"ה למרן הגר"י רצאבי שליט"א, יו"ד סי' קמ"ה סעיפים ד-ה, ז (מקורות הדינים רבים, יעו"ש בעיני יצחקן צורות שבמדור-שכינה העליון, ושבמדור התחתון, אסור לעשותן. וזהו פירוש מה שנאמר לא תעשון אתי, כמו אותם שאתי, דהיינו כדמות שמשי המשמשים לפני. וארבעה פנים שבמרכבה (שיתבאר לקמן סעיף ה') וכן שרפים ואופנים ומלאכי השרת (הנראים כדמות אדם שיש לו כנפיים), הם במדור העליון. ודוקא בצורה בולטת אסור, אבל שוקעת מותר. וחמה ולבנה כוכבים ומזלות, הם במדור התחתון. ואותן אסור לעשות אפילו בצורה שאינה בולטת. כי אף-עלפי שהן עצמן בולטות, אבל מכל מקום הן נראות לעיני בני-אדם כשקועות ברקיע. וראוי להחמיר כדעת הסוברים שגם הצורות שבמדור העליון אסורות אפילו שוקעות. ולא רק לעשותן אסור, אלא אפילו להשהותן אצל אסור, משום חשד שיחשדוהו שעובד להן. ואף בשביל גוי לנוי, אסור לעשותן. ואסור גם כן לומר לגוי לעשותן, אף-עלפי שאינו רוצה להשהותן, מפני שאמירה לגוי אסורה בכל האיסורים כמו באיסורי שבת (עיי' לעיל חלק אורח-חיים סימן נ"ה סעיף ז):

ארבעה פנים שבמרכבה שהזכרנו בסעיף הקודם, היינו שור אדם אריה ונשר. או כרוב (דהיינו תינוק) אדם (גדול) אריה ונשר. ודוקא כשהם יחד. אבל כל אחד בפני עצמו אינו אסור (ועיי' להלן סעיף ו'), זולתי אדם שאסור לעשות צורתו בולטת אף כשהוא לבדו. לפי שהפסוק לא תעשון אתי הנזכר לעיל, דרשו חז"ל אותי, כלומר אל תעשו כדמות שאני מתראה בה לנביאים בחזיונם, וכמו שנאמר ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, ונאמר כי בצלם אלדיים עשה את האדם. אף-עלפי שברור כי הבורא יתברך עצמו אין לו דמות הגוף ואינו

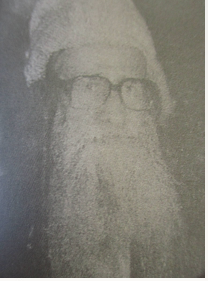
המשך בעמוד רביעי

אברהם יחיא!
ה' מספר אותיותיו
ה' נוספה לו
ה' נחסרו לו
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לפרשת 'חיי שרה'
אחוזה חידה! יו"ד גדולה מוא"ו בארבע,
ובתיבת ללון (בראשית כד. כג) מיטה ווא"ו
ריבתה ללון (שם שם כה), יעויין ברש"י.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: הרב יחיא גברא זצ"ל.
הזוכה בהגרלה: שגיא אלשיר.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

להצלחת

ר' אברהם בן
זכריה מדויל הי"ו
הוא וב"ב

לעילוי נשמות
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

נישואין עם כמה נשים

מובא בגמרא (יבמות סב:) רבי יהושע אומר נשא אדם אשה בילדותו וישא אשה בזקנותו היו לו בנים בילדותו יהיו לו בנים בזקנותו שניאמר (קהלת יא) בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך פי אינך יודע אי זה יבשר יהיה או זה ואם שניהם באחד טובים. עכ"ל.

ואכן כך היו הדברים מקדם קדמתא, שהרבה מהגברים נשאו שתי נשים או יותר. ואף עד הדור האחרון בתימן כך היו מעשים. וכפי שכתב הרב יעקב ספיר בחיבורו 'מסעות ספיר' (עמ' 75) בזה"ל: בתימן חזון נפרץ הוא. רבים, להם שנים או שלש נשים. האשה נקנית בכסף ובשטר, כסף ישקול כמוהר הבתולות, הטובה היא ומיוחסת, אם פחותה היא. עכ"ל. וא"ה. אני ילוד אשה שניה. ובחלק מהעדות השתנה הדבר עקב צוואת ר' יהודה החסיד ויעוין באורך נושא זה במה שכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה אבה"ע סי' ה'.

אך אין בדברינו אלו הלכה למעשה לזמנינו, אלא רק להבין דרכי אבותינו נע"ג, אשר דרכם ישרה מדרכינו. והנרון ההלכתי לזמנינו כבר נתפרש בשע"ה שם.

בענין שמירת המנהגים

מתוך גנוזות ותשובות ס"ל"ה והועתק רק הנצרך לענייננו
ב"ה, אור ליום ג' י"ב טבת תכב"ש:
לכבוד ידידנו הנכבד הרה"ג הרב יחיא בכ"ר יחיא עומיס שליט"א:

אחרי שים שלום, הגיעני כתב יד קדשו יבי"ע אומר נכונים למבין, חן חן על דבריו וההוכחות שהביא סמוכין למנהגי אבותינו הקדושים. אבל מה נאמר על מוציא דבה כלפי מנהגים מקודשים, מצער על שלא נפקחו עיניהם פה בארץ להוכיח שכל מנהג יסודתו בהררי קדש, ומאן ספין ומאן רקיע לפצות פה ח"ו לפגוע בקדושת המנהגים. זכורני את כל צבור עדתנו, לרבות גם הצעירים, שהיו מתיחסים אל זקני הדור במורא בכבוד ובהערצה, וכל דברי הזקנים קדש קדשים. היום למרבה הצער המצב השתנה, ולכן כל זלזול במנהגי אבות גרם לזלזול גם בתלמידי חכמים, ומסתכלים עליהם כעל שוגגים מוטעים:

לכן שומה וחובה על כל אחד להשתדל ולהסביר על קדושת מנהגי אבות, ומאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דאבות. ולתפוס אומנות אברהם אבינו, כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת אחיו ושמו דרך ה'. צו השעה היום, לקרב את לב הצעירים ולחזקם באמונת ה', והיה שכרנו:

והנני מסיים ברוב שלום טובה וברכה
בכל הכבוד
חיים יצחק הלוי

ואחרי כן יצא אחיו (בראשית כה, כו)

במדרש, שאל הגמון א' את רבן גמליאל א"ל מי תופס מלכות אחינו, הביא נייר חלק ונטל קולמוס וכתב עליו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו. אמרו ראו דברים ישנים יוצאים מפי זקן חדש להודיעך כמה נצטער אותו צדיק עכ"ל. והוא פלי, ורבים ראו כן תמהו למה לקח נייר חלק וכו' וישבו כפי דרכם בדרך אלדיים הלא בספרתם.

ולעד"ן שזה ההגמון לא בא לשאול אלא לחרף ולגדף, וכך אמר מי תופס נקט ל' תפיסה כלשון הפ' וידו אחזת שכבר היה יודע שחז"ל אומרים שאין בן דוד בא עד שתתפשט מלכות אדום ט' חדשים ואח"כ בן דוד בא ולוקח נקמת ה' מהם ותופס מלכות אחריהם וכמ"ש ואחרי כן יצא אחיו, ולכן אמר בלשון זה מי תופס מלכות אחרינו, ורצונו להלעיג על החכמים כפי שיטתם. וכך השיב לו החכם בחכמה לכהות עיניו ולהקהות שיניו שלקח נייר חלק וקולמוס וכו' לרמוז לו שמקדם שנברא העולם שהוא רמוז לנייר חלק כך עלה במחשבה. ואח"כ ג"כ נרמז הדבר ברשימה דקה שהוא רמוז לנטילת קולמוס לכתוב, כמ"ש ואחרי כן יצא אחיו וכו' שלעת"ל יהיה בית יעקב אש בית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ויתפשו מלכות אחריהם, וכשהבין זה ההגמון לא הודה לדבריו והשיב ואמר באולתו, ראו שאלו דברים ישנים שכבר נתבטלו ונתחדשה ברית חדשה, ועתה הם יוצאים מפי זקן חדש כסבור הוא שיתחדשו עוד עתה מפיו. ואמר להודיעך כמה צער נצטער אותו צדיק, אפשר שכיוון בעל המאמר לומר שזאת השאלה והוכוח עם כמה יסורין שישראל סובלים על זה כל ימי הגלות מפני שישראל מאמינים בגאולה ומתפללים לשי"ת שיחזיר להם מלכות בן דוד, הם שכבר נרשמו בתחלה בזמן העיבוד של יעקב ועשו, שהיו מתרוצצים זה עם זה כמ"ש ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר וכו' והוא שיעקב היה תופס בעקב עשו כמ"ש בבטן עקב את אחיו. ועשו רץ להרוג את יעקב והיה מקבל על זה צער גדול, ולכן כל מה שיגיע לנו מהצער הזה הוא מודיע לנו כמה נצטער אותו צדיק יעקב אע"ה בהיותו במעי אמו.

(משכיל דורש' למהר"י קרח זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך....

התלאות בשליחות לאימאם (ח"ב)

אבל כשראה האימאם יחיא את הדברים רשומים בכתב וחתומים אמר: אם נכונים הדברים האלה, אין להעלים עין מהם. ולכן ציוה למזכיר להעתיק את כל הרשום. אחרי כן ענה: אני אשלח את המכתב הזה המועתק אל מעלת אלקאצי (פירוש, שופט) עבדאללה אלעמרי לעיר הבירה צנעא, לחקור על הדברים האלה, ויהי כן. וישלח האימאם העתק המכתבים של התלונות לקאצי עבדאללה אלעמרי. וכשראם השיב לאימאם יחיא שכל הדברים הרשומים הם כנים וישנם עתה נעשים במציאות. ובאותו זמן היה הרב מתעכב בעיר אלקפלה כמה שבועים. אבל הספקת כל השיירה מאדם ובהמה על אחריות הרב, וגם משכורת המלוים. וכשהגיעו המכתבים בחזרה מעיר הבירה צנעא, מאושרים על ידי המופתי חוסין אלעמרי, אביו של הקצין עבדאללה, שכל רשימת דברי העיניים דהנהו בריוני, נכון שהיהודים סובלים מהם. ויהי היום כאשר בא הרב לפני האימאם כרגיל, אראהו את מכתב התלונות שהובאו בחזרה, כשהם מאושרים בחתימת מופתי אלזידיה, שכל הדברים שנאמרו בהם כנים.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

הזקן הישיש מארי יהודה אהרון מנוס זצ"ל, נלקח לבית עולמו והוא מעל גיל 105. מנהל המוסדות הרב אליהו נהרי הי"ו, אשר היה מבקרו מידי פעם ונהנה מזיו קדשו, הספידו בלוח. אף חלק מתלמידי הת"ת זכו אשתקד ליהנות מאורו ולהתברר מפיו הסדוש

פוקר ידיו בערגה וכיסופין לבורא עולם, בעת אמירת תהילים עם התלמידים

המארי מנושק ילדי התלמידים. איזו ענוה!!

התלמידים מתברכים אישית מפי המארי

"כסא דנחמא"

נשגב קמיה ידירינו היקר והחשוב ה"ה **שמואל מנוס** הי"ו ואחיו וכל המשפחה הכבודה על פטירת אבי המשפחה

מארי יהודה אהרון בן **יוסף** זצ"ל מקני תימן

שזכה להאריך ימים ושנים, והוא משרידי דור ראשונים אשר מזיו קדשו ואורו קיבלנו, ומפיו הקדוש והטהור נתברכנו זרע ישרים מבורכים הקים, אשר בתשב"ר הם תומכים תעמוד לו זכותו הרבה, ובגן עדן לנפשו תחיה מנוחה את ב"ב ומשפחתו המב"ה ינחם, ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם לימוד תשב"ר השנה יזקף לזכותו, ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתו

סאבים יחדיו את סאב המשפחה תנחלת וטות תלמוד תורה 'עטרת חיים' וכל התלמידים

חכמי תימן

הרב **שלום** בן שלמה **טיירי** זצ"ל מחכמי הישיבה הגדולה בצנעא, לפני כמאה וחמישים שנה, ואף חתום על תקנות חכמי הישיבה.

במקום לשחק בהפסקות, באים להבחן בעל פה על פסוקים ומשניות וצוברים נקודות

התודה...

הברכה...

לאניש היקר והנפלא, זריו לעשות רצון שוכן שמיא, ראשון לכל דבר שבקדושה, ומוכה תשב"ר להוסיף בהילה וקדושה,

ה"ה **עזרא יוסף** הי"ו

יה"ר שיזכה להגדיל מעשיו כהנה וכהנה, ויראה כל זרעו פורץ לאנה ואנה, גדל במעלות התורה והיראה, ועושה נחת רוח ליוצרו וקונו, מתוך בריאות איתנה ונהורא מעליא, ויזכ לכל מדה טובה ושמחת בית השאנבה, מתוך רהבות הדעת ושמחה רבה, אכ"י.

פניני הלכה

המשך מהעמוד השני

גוף חלילה. ולא רק צורת פרצוף האדם עם כל גופו אסור, אלא אפילו צורת הפרצוף לבדו רבים אוסרים לעשותה. ולכן אפילו להשהותה אסור, עד שיקלקנה קצת. ודוקא בצורה שלימה, דהיינו בשתי עינים וחוטם שלם. אבל אם אינה רק חצי הצורה מצד אחד, זה אינו אסור. אך חמה ולבנה אסור אפילו מקצת מהן, כל שניכר שאלו הן:

צורה שאיננה בולטת וגם איננה שוקעת, כגון אותם שאורגים בבגד, או מצעירים בצבעים על גבי ניירות קירות כלים וכדומה, דינה כצורה שוקעת. והוא הדין לתמונות שמצלמים ב"מצלמה" בזמנינו. ומה שנאמר בתורה לא תעשה לך פסל וכל "תמונה", אין הכוונה לתמונות כגון אלו, ואף לא לציורים צבעוניים וכדומה, אלא לדמות שהיא גס כן בולטת כמו צלם אלא שאין איבריה מחותכים כמוהו, או הכוונה לדמות צלם בלתי מפוסלת אלא יצוקה ומותכת. ונמצא שאדם שמותר לעשות צורתו שוקעת כנזכר לעיל סעיף ה', מותר גם לציירו הן באופן פשוט, הן במיני צבעונים, הן לצלמו במצלמה. ואפילו את כולו מכף רגל ועד ראש. אבל חמה ולבנה כוכבים ומזלות שאסור לעשות צורתן גם שוקעת כנזכר בסעיף ד', אסור לציירם, או לצלמם. ואפילו בעת זריחת החמה או שקיעתה. (וצריך לשים לב לזה במיני בגדים וסדינים המצויירים, ובפרט בחדרי ילדים ותינוקות, שלא לקנות ושלא להשהות וילונות וכלימטה שמצוייר עליהם שמש ירח (וכוכבים):

לזשיק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או רחוב: e0504150896@gmail.com